

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Jacob Sørensen: De ærede Medlemmer Hr. Carlsen-Skiødt og Hr. Petersen (Røjle) har i nogen Grad — for at tale med et mildt Udtryk — misforstaaet det, jeg Gang paa Gang heroppe fra har gjort gældende, nemlig at der maatte være et fast og bestemt Forhold mellem de Fordele, Kommunerne havde, og de Byrder, der fra Statens Side paalagdes dem, og at Staten burde yde Godtgørelse i Overensstemmelse hermed. Dette har jeg stærkt understreget, og jeg har aldeles ikke bebrejdet det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt noget, fordi han har udtalt sig ud fra samme Opfattelse, men jeg har advaret det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt mod det, han var inde paa i sin første Tale, nemlig at det vilde være rimeligt, at man fra Statens Side gik stærkt i Retning af at give Kommunerne en Godtgørelse for Opførelsen af Kaserne, der svarede til den gældende Diskonto. Jeg har hævdet, at Lovforslaget deler Sol og Vind lige mellem Stat og Kommuner, og naar det gør det, er det ikke tilfældigt, men det er sket paa Grundlag af det Arbejde, som den om denne Sag nedsatte Kommission har udført.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen mente, at jeg havde vist mig særlig sensibel i Dag, idet han i øvrigt var saa venlig at indrømme, at det var ikke min daglige Vane. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det har heller ikke været Tilfældet i Dag. Mine Ord var ikke paa nogen Maade Udtryk for nogen Sensibilitet, men de var Udtryk for min manglende Forstaaelse af, hvad det ærede Medlem havde ment med sine Bemærkninger om Fordelene ved, at der blev paalagt Landkommunerne Pligt til at modtage Garnison i Forbindelse med Spørgsmaalet om at overføre den hele Byrde ved Garnisoneringen paa Staten. Jeg kunde ikke opfatte det anderledes, end at det ærede Medlem mente, at naar Landbefolkningen kom ud for den Skræk, som et saadant Paabud eventuelt kunde foranledige, saa vilde antagelig det fornødne Pres til den Ordning, som det ærede Medlem ønskede, komme paa den siddende Regering. Det var det, jeg tillod mig at betegne som en Insinuation.

Det ærede Medlem takkede det ærede

Medlem Hr. Carlsen-Skiødt for den Sangbund, han havde fundet hos det sidstnævnte ærede Medlem for sine Anskuelser. Det kan jeg i og for sig godt forstaa, at det ærede Medlem takkede for. Det var maaske ogsaa en lille Smule overraskende; thi vel forstaaer jeg, at man erklærer, at Byrderne bør hvile paa hele Samfundet, men jeg havde særlig talt ikke ventet, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt vilde have sluttet sig — hvad jeg erkender, at han indirekte gjorde — til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansens Opfattelse: at de enkelte Kommuner, der har Garnisoner, skal blot have Fordelene derved. Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen mente, at jeg skulde opfatte dette, at denne Lovgivning gennemførtes, som om man gav Kommunerne er særlig fed Bid, og sagde: Naar Ministeren mener det, hvorfor vil han saa ikke give Landkommunerne Andel i dette? Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg mener ikke, at her gives nogen særlig fed Bid, og det skal man heller ikke give; Staten, Lovgivningsmagten, skal ikke uddele fede Bidder til enkelte kommunale Samfund her i Landet. Men her er et Lovforslag, som retter paa Tilstande, der har været ganske forældede i en lang Aarrække, og som giver Kommunerne et fuldkommen rimeligt Vederlag for de Byrder, som maatte følge med Garnisonerne, under Hensyn til de meget væsentlige Fordele af meget forskellig Art, som det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har peget paa ligger i at have Garnisoner i Kommunerne.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, at han har maattet slutte sig til Tanken om, at Pligten ogsaa skulde gælde Landkommunerne, for, siger det ærede Medlem, han ved, at der er adskillige meget store Landkommuner, der kunde ønske Garnisoner. Ja, jeg ved ogsaa, at der er store Landkommuner, som kunde ønske Garnisoner, men det ærede Medlem maa da ikke tro, at der paa Grund af, at det ikke er paalagt Landkommunerne at modtage Garnisoner, er noget som helst i Vejen for, at disse Landkommuners Ønsker kan imødekommes. At Landkommunerne ikke har Pligt til at overtage Garnisoner, betyder ingenlunde, at der ikke kan lægges Garnisoner i Landkommunerne, hvis de ønsker det; saa af den Grund behøver det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ikke at støtte de Betragtninger, som her er fremført. Men for øvrigt vil jeg sige, at jeg lægger kun ringe Vægt derpaa, og jeg antager ogsaa, at det var Tilfældet i Kommissionen; det antager